

Torhamn den 21 november 2010

Folkhälsominister Maria Larsson
Socialdepartementet

Stockholm

Hej Maria!

Tack för att du överlämnade mina handlingar angående Eilerts självmord till Göran Hägglund. Han skrev ett vänligt brev till mig veckan innan valet och det uppskattade jag. Men Maria, mitt hjärta blöder av saknad och sorg. Jag gör allt jag kan för att återkomma till livet igen, till mina tre andra söner, fyra vänner till svärdöttrar och nio fantastiska barnbarn och inte minst min man, som genomlider samma sorg. Jag går i terapi, pratar med alla som orkar lyssna, gråter, går långa promenader till Torhamns udde varje dag där Eilert och jag gick tillsammans sista helgen i maj, går på gym, varit på tredagars workshop på Sorgeinstitutet i Stockholm för bearbetning av egen sorg och besöker hans grav varje dag. Jag vet att mina andra kära längtar efter att jag skall komma tillbaka till dem och det skall jag. Det måste bara få ta sin tid och det förstår de. De har ju sin egen sorg efter en älskad bror och samma skuld som jag och min man att bära att vi inte förstod hur sjuk Eilert var. Men Maria jag känner också en vrede inför att inte psykiatrin tog sitt ansvar när Eilert väl sökte hjälp. Och det värsta är att trots fem HSAN-anmälningar och Lex-Mariaanmälan så hyser jag linget hopp om att det skall bli en förändring. Och jag är ändå en mycket positiv människa, men nu har jag tappat tron på att de som har ansvaret och makten att förändra verkligen har motivation och kraft att göra detta.

Vi, Eilerts anhöriga, har nu gjort allt vi kan tycker vi. Vi bestämde omedelbart efter hans död, som du och jag också pratade om, att vi skulle gå ut i media och berätta vår historia. Sara, Eilerts fru och jag, har också gjort detta naket och ärligt. Vi har gjort det som en kärlekshandling till Eilert och någon form av förhoppning om upprättelse, men också i en stark förhoppning att vi kanske kan förmå någon anhörig eller någon som själv är drabbad, att inte skämmas för sin sjukdom utan söka hjälp. Och att, om de gör det, de inte skall behandlas och få det bemötande som Eilert fick.

Smålandsposten har genom en mycket duktig journalist skrivit precis en sådan artikel som vi ville. Jag har den på en PDF-fil men väljer att skicka den till dig i pappersform och är tacksam om du har tid att läsa den någon gång. Min förhoppning, att om du lämnar över den till Göran Hägglund, är inte stor att han har tid eller kanske inte heller intresse att läsa den. Jag är medveten om att jag kanske är orättvis nu, men Maria jag hoppas att du förstår de känslor jag har inom mig. Han gör väl så gott han kan med allt han har omkring sig och har ansvar för.

Kram

Ann-Marie

Ann-Marie Karlsson
Sandhamnsvägen 49
370 42 Torhamn
0761 368420